

Sygn. akt: I C 1026/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Andrzej Gromadzki
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Monika Borzym

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2017 r. w K.

sprawy z powództwa P. A., U. A.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. solidarnie na rzecz powodów P. A. i U. A. kwotę 4.570,25zł (cztery tysiące pięćset siedemdziesiąt złotych i dwadzieścia pięć groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczoną za okres od dnia 10.12.2014r. do dnia 31.12.2015r.,

- ustawowymi za opóźnienie liczoną za okres od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. solidarnie na rzecz powodów P. A. i U. A. kwotę 775,89zł (siedemset siedemdziesiąt pięć złotych i osiemdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powodowie: P. A. i U. A. domagali się zapłaty kwoty 8.051,00 zł wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczoną dla kwoty 7.681,11 zł od dnia 10.12.2014 r., do dnia 31.12.2015 r., oraz ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r., do dnia zapłaty, tytułem dodatkowego odszkodowania, ponad kwotę wypłaconą przez pozwanego (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W.,

- ustawowymi za opóźnienie liczoną dla kwoty 369,00 zł od dnia 31.01.2016 r. do dnia zapłaty, tytułem zwrotu poniesionych kosztów sporządzenia opinii rzeczoznawcy.

Wnieśli także o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według obowiązujących przepisów.

Uzasadniając wskazali, że w dniu 25.11.2014 r., doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony należący do powodów pojazd marki F. (...) o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w firmie (...) S.A. V. (...). W dniu 30.10.2015 r., (...) S.A. V. (...) oraz (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

połączyły się. W wyniku sukcesji uniwersalnej pozwany (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. wstąpił w ogół praw i obowiązków przejętego towarzystwa (...) S.A. V. (...), stając się następcą prawnym.

Pozwany, (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. (uprzednio (...) S.A. V. (...)), po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym ustalił wysokość odszkodowania w kwocie 4.800,00 zł, bezzasadnie, zdaniem powodów, rozliczając szkodę jako tzw. szkodę całkowitą. W ocenie powodów, pozwana zaniżyła wartość pojazdu przed zdarzeniem z dnia 25.11.2014 r., błędnie ustaliła wysokość kosztów naprawy i wartość pozostałości, co miało wpływ na wysokość przyznanego odszkodowania. Według powodów, na podstawie uzyskanego kosztorysu naprawy nr 20/01/G/16 z dnia 08.03.2016 r., całkowity koszt naprawy pojazdu przy użyciu oryginalnych części zamiennych wynosi 12.481,11 zł, i przekracza nieznacznie 100 % wartości pojazdu w dniu szkody, która wynosiła 12.000,00.

Pozwany, (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W., wniósł o oddalenie powództwa w całości. Wniósł ponadto o zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Nie zanegował swojej odpowiedzialności co do zasady, a jedynie zakwestionował roszczenie zgłoszone przez powodów co do wysokości. Według pozwanego, w niniejszej sprawie zasadnym było rozliczenie szkody jako całkowitej, czyli różnicy pomiędzy wartością pojazdu na dzień szkody (5.500,00 zł), a wartością pozostałości (700,00 zł). Z tego tytułu wypłacił powodom kwotę 4.800,00 zł, odpowiadającą różnicy wartości jej pojazdu sprzed i po wypadku.

Żądanie przez powodów dodatkowej kwoty uznał za bezzasadne, ponieważ przedstawione przez nich wyliczenia z prywatnego kosztorysu również wskazują na konieczność rozliczenia szkody jako całkowitej, a w pozwie domagają się rozliczenia szkody jako częściowej. Wskazując na powyższe pozwany zakwestionował przydatność prywatnej opinii uzyskanej przez powodów, a w konsekwencji zasadność poniesienia przez nich kosztów sporządzenia opinii prywatnej, skoro na jej podstawie nie wykazali zasadności rozliczenia szkody jako częściowej. Opinia obejmowała bowiem wyliczenie wartości pojazdu na dzień szkody oraz wysokość kosztów naprawy, a nie wykazywała wysokości szkody częściowej.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 25.11.2014 r., doszło do kolizji drogowej, w wyniku której został uszkodzony, należący do powodów, pojazd marki F. (...) o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w firmie (...) S.A. V. (...), która przyjęła co do zasady odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenie (bezsporne).

Po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym, (...) S.A. V. (...) ustaliło wysokość odszkodowania w kwocie 4.800,00 zł, rozliczając szkodę jako tzw. szkodę całkowitą, czyli jako różnicę pomiędzy wartością pojazdu na dzień szkody - 5.500,00 zł, a wartością pozostałości 700,00 zł (akta szkody k. 91)

W dniu 30.10.2015 r., (...) S.A. V. (...) oraz (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. połączyły się. W wyniku sukcesji uniwersalnej pozwany (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. wstąpił w ogół praw i obowiązków przejętego towarzystwa (...) S.A. V. (...), stając się następcą prawnym (bezsporne).

Zgodnie z opinią biegłego z zakresu rzeczoznawstwa samochodowego Z. K. (1), oszacowana wartość kosztów naprawy pojazdu powodów częściami zamiennymi wyprodukowanymi w okresie produkcji pojazdu wynosi 9.370,25 zł brutto. Natomiast wartość rynkowa netto pojazdu, określona na dzień 15.11.2014 r., wynosi 13.300,00 zł (dowód: opinie Z. K. k. 114 – 121, 144-145, 159-160).

Sąd zważył, co następuje:

Pomiędzy stronami bezsporny był fakt i okoliczności zdarzenia powodującego szkodę. Pozwany nie negował przyjęcia za nią odpowiedzialności. Zakwestionował wysokość roszczenia zgłoszonego przez powodów.

W uzasadnieniu pozwu, powodowie nie zgadzali się na przyjęte przez pozwane towarzystwo rozliczenie szkody jako tzw. szkody całkowitej, a następnie w dalszej części nielogicznie żądali rozliczenia szkody jako całkowitej przedstawiając wyliczenia i argumentację za rozliczeniem szkody jako częściowej.

Celem ustalenia rzeczywistych i ostatecznych kosztów naprawy pojazdu, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu rzeczoznawstwa samochodowego Z. K. (1). Zgodnie z szacunkami biegłego, wartość kosztów pełnej naprawy pojazdu powodów częściami zamiennymi wyprodukowanymi w okresie produkcji pojazdu wynosi 9.370,25 zł brutto. Natomiast wartość rynkowa netto pojazdu, określona na dzień 15.11.2014 r., wynosi 13.300,00 zł (dowód: opinie Z. K. k. 114 – 121, 144-145, 159-160).

W ocenie Sądu, opinia główna i opinie uzupełniające są jasne, rzetelne i pozbawione sprzeczności, wobec czego ich ostateczne wnioski Sąd podzielił w całości. Tym bardziej, że zgłaszane przez pełnomocnika powodów zarzuty zostały kategorięcznie zdyskwalifikowane i pozbawione uzasadnienia. W konsekwencji należało uznać za przekonujące ustalenie przez biegłego kosztów pełnej naprawy pojazdu powodów na kwotę 9.370,25 zł brutto.

Jak wynika z przywołanej opinii Z. K., w myśl zasady dotyczącej kwalifikacji szkody jako całkowitej, koszt naprawy pojazdu musi przekroczyć wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym. W przedmiotowej sprawie, koszty naprawy należącego do powodów pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...), wyliczone przez biegłego, w żaden sposób nie przewyższyły wartości pojazdu nieuszkodzonego.

W tej sytuacji, całkowicie uzasadniona ekonomicznie była naprawa i rozliczenie szkody kosztorysowo, poprzez przyznanie powodom kwoty stanowiącej równowartość kosztów naprawy.

Stosownie do zasady wyrażonej w art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Z tej zasady, a ponadto z podstawowej normy art. 361 § 2 k.c., wynika również, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej.

Należało zatem przyjąć, że wypłacona dotychczas powodom przez pozwanego kwota 4.800,00 zł nie zrekompensowała w pełni poniesionej przez nich szkody (art. 363 KC). Stąd zasadnym stało się przyznanie powodom dodatkowej kwoty stanowiącej uzupełnienie należnych kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu.

Jak wynika z opinii biegłego Z. K., koszt naprawy pojazdu powodów z zastosowaniem zaproponowanej przez niego metodologii, zaaprobowanej przez Sąd z opisanych wyżej względów, wyniósł 9.370,25 zł brutto. Po uwzględnieniu wypłaconej przez pozwanego kwoty 4.800,00 zł, należne powodom odszkodowanie winno wynieść 4.570,25 zł. Jest to kwota niższa niż żądana przez powodów w pozwie (7.681,11 zł).

Dlatego, na podstawie art. 415 KC w zw. z art. 363 § 1 KC, Sąd uwzględnił powództwo do kwoty 4.570,25 zł, oddalając żądanie powodów ponad przyznaną kwotę.

Sąd oddalił również żądanie powodów zapłaty kwoty 369,00 zł, z tytułu zwrotu poniesionych przez nich kosztów sporządzenia opinii rzeczoznawcy, którą w całości zakwestionował pozwany. W ocenie Sądu, powodowie w rzeczywistości nie udowodnili wysokości poniesionych kosztów. Przede wszystkim należy wskazać, że do pozwu zostały dołączone jedynie niewiarygodne kserokopie faktur, mających potwierdzać poniesione przez powodów koszty sporządzenia opinii. Natomiast zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem cyt. przepisu jest art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodach spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających ich roszczenie.

Powodowie winni zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu, tym bardziej w sytuacji, gdy pozwany je kwestionował. Tymczasem, reprezentowani przez wykwalifikowanego pełnomocnika powodowie załączyli do pozwu jedynie kserokopie faktur, które nie zostały odpowiednio uwierzytelnione. Jeżeli zaś odbitka nie jest odpowiednio poświadczona, to nie stanowi ona dokumentu w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego, gdyż nie zawiera oryginalnego podpisu wystawcy, który stanowi *conditio sine qua non* istnienia dokumentu. Gdyby ustawodawca rzeczywiście chciał uczynić z kserokopii odrębny środek dowodowy, to wprowadziłby je obok fotokopii do art. 308 kpc (vide np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia z dnia 25 kwietnia 2002 r., sygn. akt I CKN 1572/99, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 października 2013 r., VI ACa 448/13).

Nadto wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012 r.).

Niezależnie od powyższych argumentów, należy dodatkowo podzielić argumentację pozwanego o braku przydatności prywatnej opinii rzeczoznawcy uzyskanej przez powodów dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, ponieważ przedstawione przez nich wyliczenia z prywatnego kosztorysu również wskazują na konieczność rozliczenia szkody jako całkowitej, a w pozwie przekonywali do rozliczenia szkody jako częściowej. Wskazując na powyższe pozwany zakwestionował przydatność prywatnej opinii uzyskanej przez powodów, a w konsekwencji zasadność poniesienia przez nich kosztów sporządzenia opinii prywatnej, skoro na jej podstawie nie wykazali zasadności rozliczenia szkody jako częściowej. Opinia obejmowała bowiem wyliczenie wartości pojazdu na dzień szkody oraz wysokość kosztów naprawy, a nie wykazywała wysokości szkody częściowej.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc biorąc pod uwagę wynik postępowania.